

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงรูปแบบของโซ่อุปทานผักสดในจังหวัดนครปฐม โดยเริ่มตั้งแต่เกษตรกร ผู้รวบรวม และโรงคัดบรรจุ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่างๆในการจัดการโซ่อุปทานเพื่อทำความเข้าใจการรับรู้ของเกษตรกรในเรื่องคุณภาพของผักสด และได้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา ทั้งนี้ได้ทำการดำเนินงานวิจัย โดยเลือกใช้วิธีการ Case Study Research จากบริษัทกรณีศึกษา และการศึกษาเชิงพรรณนากับการวิจัยเชิงสำรวจ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบโซ่อุปทานมี 2 รูปแบบคือ รูปแบบที่มีระบบสัญญาผูกพัน และรูปแบบดั้งเดิม เกษตรกรส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการผลิตในเรื่องโรคและแมลงศัตรูพืชระบาด ด้านการตลาดในเรื่องราคาซื้อผลผลิตและต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือมากที่สุดในเรื่องของการประกันราคา

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรมีการรับรู้ในเรื่องคุณภาพของผักทางกายภาพมากกว่าการรับรู้ในเรื่องของความปลอดภัยของอาหาร ทางผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ คือ ควรผลักดันให้กลุ่มเกษตรกรมีการทำระบบฟาร์มแบบสัญญาผูกพัน (Contract Farming) และทำตามระบบ GAP เป็นพื้นฐาน ควรมีการนำระบบการจัดการห่วงโซ่อุปทานหรือโลจิสติกส์มาใช้กับสินค้าเกษตร ควรให้ความรู้และฝึกอบรมในเรื่องการผลิต การตลาด และการใช้สารเคมีอย่างถูกต้องให้แก่เกษตรกร ส่งเสริมหรือให้ความรู้กับเกษตรกรและผู้รวบรวมในเรื่องระบบคุณภาพการผลิตทางการเกษตร

This research was the study the patterns, problems and obstructions of the supply chain management for fresh vegetables in Nakhonpathom province from farmers through collectors to packing house to study the farmers perception on quality of fresh vegetables in the supply chain and obtain solution for their problems. This research was based on a 'case study' in descriptive and exploratory research of a packing house in Nakhonpathom province using field survey and in-dept interview. It was found that there were two patterns of supply chain managements namely the contract farming system and the traditional farming system. Produce damaged cause by infestation and decease were the main problem of the famers. The farmers also suffered by low pricing demand of their products and requiring help form relevant government agencies for price assurance.

The study also found farmers considered on physical aspect of the vegetables more than the inherent food safety. It was clearly indicated that farmers whom have had been training had higher perceptions. It is from this research to propose that farmers should form a group into the 'contact farming' system and following the basic guideline of the Good Agriculture Practices (GAP). Farmers should be more educated and more training on vegetable production and marketing as well as training the properly used and handling of chemicals. Application of supply chain management or the logistics practice in to agriculture production should be done. There should be more extension works and there is needed more training on the quality in agriculture production system for the farmers as well as collectors.